

NEB
NEMZETI EMLÉKEZET BIZOTTSÁGA

MUNDI JÁNOS, DR.

1911. január 8. Sopron – 1999. március 21. Kistarcsa, Pest megye

Az elemi iskola öt osztálya kijárása után beírták a soproni reálgimnáziumba, ahonnan egy év után anyagi okokból kimaradt. 1925 novemberében szabótanoncként kezdett el dolgozni. 1926 áprilisától péktanonc, segédlevele 1929-es megszerzése után 1931. májusig péksegéd Sopronban. 1931. május–szeptember között egy kovácsmesternél volt kovács segédmunkás. 1931. szeptembertől ismét szakmájában helyezkedett el, Répceszemerén sütősegéd, 1932. februártól 1936. októberig, majd 1938-tól 1944. októberig különböző pékségekben üzletvezető volt. 1944. októberben Dachauba, később Buchenwaldba hurcolták, 1945. november 29-én tért haza szülővárosába.

1945 végén belépett a Magyar Kommunista Pártba, 1948-tól a Magyar Dolgozók Pártja tagja volt. 1946. februártól 1948. októberig a soproni Új utcai pékségben, 1949 februárban a Soproni Élelmezési Munkások Szövetkezete egyik fiókjában volt üzletvezető. 1949. június 18-tól a Sotex Selyemipari Szövőgyárban lett segédmunkás.

1949. szeptember 15.–1950. augusztus 15. között elvégezte a Bírói és Államügyész Akadémiát, 1950. szeptember 1.–október 15. között a tartalékos hadbírói tanfolyamot, s 1950. október 13-án századossá avatták. 1950. október 15.–1951. július 20. között a Honvédelmi Minisztérium Igazságügyi Csoportfőnökségen segédtsízt, előadó. 1951. augusztus 20-tól (másutt július 20-tól) a Budapesti Katonai Törvényszéken hadbíró, 1952. november 7-től őrnagyi rendfokozatban. 1955. június 23.–1970. szeptember 30. között a Budapesti Helyőrségi Katonai Bíróságon ítélobíró, közben 1957. április 29-én alezredessé léptették elő. 1962-ben befejezte tanulmányait az Eötvös Loránd Tudományegyetem jogi karán; németül jól tudott. 1970. szeptember 30-án vonult nyugállományba.

A forradalom alatt 1956. november 1-ig a szolgálati helyén, november 5-ig a lakásán tartózkodott, november 6-tól ítélobíróként dolgozott. „A bíróságon az elsők között volt, aki vállalta a statáriális ügyekben az ítélezést. [...] A büntetőjog fegyverével harcolt az ellenforradalmárok ellen.” 1963-as minősítése szerint „politikailag teljesen megbízható. [...] Ítélezésében politikai és munkásmozgalmi tapasztalatait jól hasznosítja.” A Magyar Szocialista Munkáspártba 1956. decemberben lépett be.

A kádári megtorlás során 1957. január 7-én statáriális büntetőeljárásban halálra ítélte Pintér Józsefet, akit kegyelmi kérvényének elutasítása után 1957. január 16-án kivégeztek. 1957. március 25-én halálra ítélte Bencsik Józsefet. A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa az ő kegyelmi kérvényét is elutasította, s április 8-án kivégezték. 1957. március 28-án Balázs Ferencet marasztalta el halálbüntetésre, akit 1957. április 10-én kivégeztek.

A Budapesti Katonai Bíróságon elsőfokú büntetőeljárásban Toracz Sándort ítélte halálra 1958. június 4-én. Ezt másodfokon dr. Szijártó Károly tanácsa 1958. augusztus 29-én helybenhagyta, és Toraczot szeptember 3-án kivégezték.

KITÜNTETÉSEI

Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékérem (1957)
Haza Szolgálatáért Emlékérem ezüst fokozata (1958)
Szolgálati Érdemérem 10 év után (1960)
Haza Szolgálatáért Emlékérem arany fokozata (1963)
Szolgálati Érdemérem 15 év után (1965)
Kiváló Szolgálatért Érdemrend (1965)
Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozata (1970)
Kiváló Szolgálatért Érdemrend (1970)
Felszabadulási Jubileumi Emlékérem (1970)

FORRÁSOK, IRODALOM

Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti Intézet és Múzeum Központi Irattár 262/903, 67341.
1956 kézikönyve. III. Megtorlás és emlékezés. A kézikönyv főszerkesztője Hegedűs B. András, a kötetet szerkesztette Kende Péter. 1956-os Intézet, Budapest, 1996. 22., 33., 116.
Eörsi László: *1956 mártírjai. 225 kivégzett felkelő. Budapest a forradalom napjaiban.* Szentpétery Tibor fotóival. Rubicon-Ház, Budapest, 2006. 13., 25., 164., 209.
Zinner Tibor: Utak és tévutak a XX. századi magyar felsőbbíráskodás káderpolitikájában '56 után. In *A Kúria és elnökei III.* A kötetet szerkesztette Bódiné dr. Beliznai Kinga. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 177., 181.